24/04/2019

“Последованието на Жениха” бе изпълнено за последен път в митрополитската катедрала “Св. Неделя”

Тази вечер, Велики вторник, за последен път за тази година бе изпълнено “Последованието на Жениха”, което по залез слънце бе отслужено във всички храмове на Софийска епархия.

В столичната митрополитска катедрала „Св. Неделя“, това последование бе изпълнено съборно и особено тържествено.

Негово Светейшество Софийският митрополит и патриарх Български Неофит взе молитвено участие в покайното и тъжно богослужение, чиято кулминация е изнасянето на иконата на Христовите страдания.

Богослужбата бе предстоявана от Негово Преосвещенство Белоградчишкия еп. Поликарп, викарий на Софийския митрополит, с когото съслужиха ставр. ик. Мина Минчев, предстоятелят на храма и храмово духовенство.

По време на това трето по рода си чинопоследование се изпълнява особено впечатляващото църковно песнопение „Славата на Касиана“ или още “Касианината слава”. Изключително по своята поетичност, произведението е дело на монахиня Касиана. В музикално отношение творбата е известна с факта, че може да бъде изпълнена добре само от отлично подготвени певци в източната невмена нотация, тъй като мелодичната линия на песнопението преминава през повечето от осемте гласа, установени в източно-църковното пение, с особени хроматични отклонения.

За радост на многобройните богомолци, събрали се в катедралния храм, това забележително песнопение бе изпълнено лично от Негово Светейшество патриарх Неофит, който наред с другите си достойнства е известен и със своя певчески талант и вещина.

В края на богослужението, Българският патриарх даде своя първосветителски благослов на десетките християни в храма, а мнозина успяха и лично да целунат архипастирската му десница и да го поздравят.

+++

Преданието разказва, че в момента, когато св. Касиана съчинявала “славата” от Последованието на Жениха за вторник на Страстната седмица, в манастира на посещение при нея дошъл самият император Теофил. Узнавайки обаче, че царят предстои да влезе в килията й, тя оставила написаното наполовина песнопение върху писалището си и избягала. Последните написани от нея думи били: “Дай да целуна и отрия с косите на главата си Твоите пречисти нозе” – визирайки евангелското повествование за жената–грешница, тъй като в синаксара на упоменатото последование изрично е указано, че „Божествените отци са заповядали на този ден (Велика сряда) да се прави спомен за жената–грешница, която помаза с миро Господа”. Теофил влязъл в килията на преподобната, прочел написаните слова и досещайки се за случилото се, взел перото и допълнил следните думи: “чийто шум Ева в рая по пладне като чу и, уплашена, се скри”, имайки предвид най-вече Касианиното бягство. Срещата на императора със св. Касиана не се осъществила, но допълнените думи останали и след като песнопението било продължено и завършено. В този си вид то се изпълнява

и днес. (Из подготвящата се за печат книга „Псалтикознание“, том I)

bg-patriarshia.bg